

Matador

2025 február 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Akit nem érdekelnek a tudományos magyarázatok, az értelmiségi locsifecsik, valójában a tettekben és a cselekvésben hisz.

Soha nem hajol meg. Legfeljebb a közönség, a barátok el?tt. A matador már akkor készen áll, amikor az urak egy pohár sörrel, a hölgyek széles legyez?kkel cseverésznek a lelátón. Ilyenkor ? odabent, a folyosón áll. Vár, egyre csak várakozik. Tudja, hogy egyedül van, senkire nem számíthat, csakis magára. És azzal a cseppet sem apró körülménnyel is pontosan tisztában van, hogy az összecsapás ma is életre-halálra szól. Neki tehát gy?znie muszáj, nincs vereség, nincs döntetlen, különben élve eltemetkezett, a vesztes matadorra senki sem kíváncsi.
Aki nem matador, képtelen várni. Mérlegelni sem szokott. Ahhoz sem ért, hogy a kirakóst hamarabb elkészítse másoknál. Ezért nevezik a barátai és az ellenségei el?relátónak a matadort, olyasvalakinek, aki nem jelen id?ben gondolkozik, inkább a jöv?be építi stratégiáját. Akit nem érdekelnek a tudományos magyarázatok, az értelmiségi locsifecsik, valójában a tettekben és a cselekvésben hisz. Micsoda félreértés, hogy a matador nem fogékony a szellemi ügyekre. Csakis arra fogékony: ti nem értitek, mi fán terem a szellem szabadsága.
A matador ismeri az ellenfelet, de már régóta a saját útját járja. Sokan ezt sem értik. Nemzedékek sora szokta meg, hogy rendre a bika útját kell fürkészni, ahhoz igazítják más matadorok mozgását, lehet?ségeit.

A matador azonban tudja – mert megtanulta –, hogy esélye csakis az önállóan cselekv? embernek lehet. Soha nem defenzívából, védekez? alapállásból kell talpon maradni az arénában.

Erre fizettek rá azel?tt azok, akik egyébként jóindulattal és tudással ?zték a bikaviadalt, csak éppen már akkor vesztettek, amikor az öltöz?ben magukhoz szorították fuksziasárga köpenyüket, majd harcba indultak. Hiszen a bika útján jártak, nem tapostak ki saját ösvényt.
Ma a matadort figyeli az egész világ. Arra kíváncsiak az emberek, hogyan sikerül mindig talpon maradnia. Hogyan képes rendre legy?zni a t?le méterekre fújtató hatalmas szörnyeteget, a dühödt bikát, akit máskülönben nemigen gy?z le bárki emberfia. De a matador már hosszú évek óta ?zi ezt a véres játékot. Titka voltaképpen annyi, hogy nagyon érti a dolgát. Hogy helyesen gondolkodik, pontos tervvel érkezik, megfejti a jeleket. Szakmai életében annyi minden történt már vele, annyi bikával küzdött már, hogy mindenféle helyzetre akad megoldása. Soha nem foglalkozik az arénán kívüli tényez?kkel, abban a legjobb, amire szerz?dött. Mára azonban már ? dönt arról, mikor, hogyan és miként mutatkozzon. Megteheti: a gy?ztesnek soha nem kell magyarázkodnia.
A matadort a városban szeretik, tisztelik, imádják, gy?lölik, megvetik egyszerre. Nem baj. Valójában nem számít, hogy a néz? mit tenne másként, Csakis az a fontos, mi történik addig a pillanatig, amíg a bika kileheli a lelkét. Vajon ki ment meg bennünket attól, hogy a sötétség legy?zze a világosságot? Az egész város, a nemzet, a nagyvilág figyeli lélegzetfojtva, mi történik odabent az arénában. A matador gy?zelméb?l mások is er?t merítenek, tudása barátokat gazdagít, veresége letaglózza híveit, harcostársait.
Vereségr?l azonban szó se essék, hiszen újra lengenek a fehér zsebkend?k. A matador, a mi matadorunk ma is gy?zött. Amerre jár, csodálat kíséri, az emberek összesúgnak mögötte. Amit tett, nem önmagáért tette. Hanem azért, hogy a világban helyrebillenjen az, ami elveszni látszott. A h?sök valóban itt járnak köztünk, persze. Csakhogy ? nem pusztán h?s, oltalmazó is. Védi azt, ami a miénk, visszaveszi, amit elvettek t?lünk, megtanít bennünket arra, hogy soha ne adjuk fel. Hogy van remény, de cselekedni, dolgozni, tenni szükséges – együtt, egymásért, most és mindörökké.

Sznetesi Zöldi László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló